

KIVILCIM

Kültür – Sanat - Edebiyat

Medine DEMİR ANNE ÖZLEMİ

Sabahları uyandıran güzel sesini,
Fırında pişen böreğini,
Hele mis gibi çorbanı,
Çok özledim anneciğim.

Şarkı gibi sesini,
Güller gibi gülüşünü,
O güzel bakışını,
Çok özledim anneciğim.

Bana verdiğin nasihatleri,
Anlattığın hikayeleri,
Akşamları hoş sohbetini,
Çok özledim anneciğim.

Rabia Tuana ERDOĞAN OKUL MUSLUĞUYUM

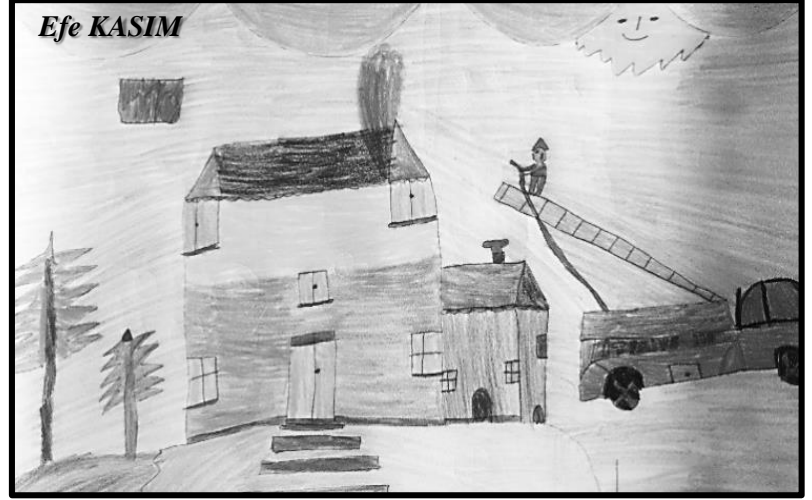
Merhaba çocuklar, ben okulun musluğuyum. Bir günümü anlatacağım sizlere. İlk ders zili çaldı. Öğrenciler sınıflara girmeye başladılar ama birkaçı hemen lavaboya geldi. Kimi saçına baktı, kimi ellerini yıkadı, kimi ayakkabılarını temizledi, kimi ise suyla oynayıp gitti. Ders başladıktan 5-10 dakika sonra bir kız öğrenci daha geldi. O da saçlarını düzeltti, ellerini yıkadı ve gitti. İşte ilk dersin teneffüs zili çaldı. Öğrenciler lavaboya koştular, ihtiyaçlarını giderdiler. Bazı yaramaz öğrenciler sabunla oynadılar, her tarafı köpük yapıp gittiler. Onlar derse girdikten sonra okul hizmetlisi geldi ve her tarafı temizledi, açık muslukları kapattı. İkinci teneffüse çıkıldığında, bazıları beni dikkatle kullanırken bazıları ise yine zarar verdi. Üçüncü ders zili çaldı ve herkes sınıfına girdi. Aradan 5-10 dakika geçti geçmedi öğrenciler tekrar lavaboya gelmeye başladılar. Sanırım dersleri resimdi. Çünkü elleri boya olmuştu. Ellerini yıkayıp tertemiz ettiler ama beni de kirletip sınıflarına döndüler. Dördüncü teneffüste ise birbirlerini ittirerek lavaboya koştular. Artık ben de yorulmaya başlamıştım. Neredeyse hiçbir öğrenci beni doğru düzgün kullanmıyordu. Düzgün ve doğru kullanılsam bu kadar yorulmazdım doğrusu.

Öyle arasını ise ne siz sorun ne ben söyleyeyim. Çünkü bahçede oynamak yerine tuvaletlerde oynayan, birbirini ıslatan, beni gereksiz açıp, bırakıp giden öğrenci sayısını hatırlamıyorum bile. Ders zili çaldı da bir rahat nefes aldım. 20-25 dakika sonra bir kız öğrenci geldi. Kendi kendine konuşmaya başladı. “ Bu lavaboların hali ne?”, “ Niçin muslukları kapatmamışlar?”, “Bu ne sorumsuzluk?” diyordu. Çok sevinmiştim. Sonunda beni anlayan bir öğrenci gelmişti. Benimle konuşmaya başladı.

-Arkadaşlarım adına özür dilerim. Sen bizlere gereklisin. Temizliğimizi sağlıyorsun. Hayatımızı kolaylaştırıyorsun. Ama arkadaşlarım senin kıymetini bilmiyor. Onların adına tekrar senden özür dilerim.

Bu duruma çok sevindim. Duyarlı çocuklar beni çok mutlu ediyor. Siz siz olun çevrenizdeki canlı olsun, cansız olsun hiç bir varlığa zarar vermeyin.

Efe KASIM

Bilal Emre HARMAN

SOKAK HAYVANLARI

Ben Bilal Emre. “Sokak Hayvanları” konusunda babamla bir röportaj yaptım.

Bilal: Sokak hayvanlarını sevmeli miyiz?

Babası: Evet. Tabii ki sevmeliyiz. Çünkü onlar da canlı. Konuşamadıkları için dertlerini, ihtiyaçlarını bizlere anlatamazlar. Bizler hayvanlara şefkatle yaklaşmalıyız. Hayvanlar sevildiklerini anlarlar ise zarar vermezler. Hayvanlar insanlara sadıktır.

Bilal: Sokak hayvanlarına nasıl bir iyilikte bulunabiliriz?

Babası: Aç olanları doyurabiliriz. Gücümüz yetiyorsa ve uygun yerimiz varsa onlara barınak sağlayabiliriz veya kendimiz yapabiliriz. İmkânımız yoksa belediye ekiplerine haber verip evcil hayvan barınaklarına götürülmelerini sağlayabiliriz.

Bilal: Sokak hayvanlarını nasıl beslemeliyiz?

Babası: Her gün çıkan yemek atıklarını çöpe atmak yerine belli bir yere koyup onların da karınlarını doyurmalarını sağlayabiliriz.

Bilal: Sokak hayvanlarından beslediğin hiç oldu mu?

Babası: Evet. Köyde hepimizin bir kedisi olurdu. Bizler de onları beslerdik.

Bilal: Hayvanlar neden önemli? Onlara niçin iyi davranmalıyız?

Babası: Çünkü onlar da canlı. Onları da Allah yarattı. Dinimizde insanlar, hayvanlara eziyet etmemeleri konusunda uyarılmıştır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) Medine’ den Mekke’ ye ordusu ile giderken yolda yavruları ile bir köpek görür. Efendimiz onları rahatsız etmemek için köpeğin ve yavruların başına bir askerini diker. Böylece kimsenin onları rahatsız etmemesini sağlayıp, yoluna devam eder. Peygamberimizin hayvanlara verdiği önemi anlamalı ve bizler de bu konuda çok daha dikkatli olmalıyız. Onların insanların dostu olduğunu unutmamalıyız.

Bilal: Hayvanların yaşamımızdaki önemini anlattığın için çok teşekkür ederim babacığım.

Berkan KASIM

Mehmet ULAŞ KUŞ YUVASI

Bir gün köye gitmiştik. Dedemin traktörüne binip birlikte tarlaya gittik. Ekinlerin büyüüp büyümediğine baktık. Ekinler halen başak çıkarmamıştı. Her taraf yemyeşildi. Ama havada kara bulutlar vardı. Sanki fırtına çıkacaktı.

Tarlada gezinirken birden önümden bir kuş uçtu. Rengi buğday rengindeydi. Kafasında bir ibik vardı. Biraz daha yürüyünce bir de ne göreyim! Yerde dallarla çevrili bir yuva vardı. İçinde de birkaç küçük yumurta vardı. Çok heyecanlanmışım. Yumurtaları elime aldım. Biraz inceledikten sonra onlara zarar vermeden tekrar yerlerine koydum. Çünkü onların içinden kuşlar çıkacaktı. Doğaya ve canlılara zarar vermemeliydim.

Hafta sonu bitti ve evimize dönmüştük. Köyde yaşamış olduğum bu anı beni çok etkilemişti. Acaba yumurtalara ne olmuştu? İçinden yavrular çıkmış mıydı? Benim onlara daha yumurtanın içindeyken dokunduğumu biliyorlar mıydı?

Bütün bu soruların cevaplarını düşündüm. Haftaya yine köye gideceğiz ve hemen tarlaya gidip yuvaya bakacağım. Hafta sonu tatilinin gelmesini dört gözle bekliyorum...

Ecrin Nur BOZKURT DÜRÜST TÜCCAR

Büyük bir ilim adamı olan Ebu Hanife aynı zamanda kumaş ticareti ile uğraşan bir esnaftı. Bir akşam üzeri dükkânına iki müşteri geldi. Kumaş toplarından birini beğendi; fakat akşam namazı yakın olduğu için alışverişe sabah devam etmek üzere ayrıldılar.

Sabah erkenden dükkâna farklı iki müşteri geldi. Tezgâhın üzerindeki kumaşı onlar da beğendiler ve almak istediler. Ebu Hanife «bu kumaş satıldı, siz başka kumaşa bakın», diyerek adamların isteğini geri çevirdi. Adamlar o kumaşı almak istediklerini söyleyip, iki katı para vermek istediler.

Ebu Hanife “Bu kumaş satıldı.” diyerek tekliflerini yine reddetti. Müşteriler kararlıydı. Bu defa kumaşın üç katı para teklif ettiler. Ebu Hanife” İsterseniz değerinin yüz katını verin, yine size veremem.” dedi. Çünkü “Bu kumaşı başkasına sattım, sözümünden dönemem.” diyerek adamların isteğini geri çevirdi.

Dürüstlük Dünyaya Bedeldir...

Nur ÇEŞMEBAŞI ANNEM

Derdin: “Uyusun da büyüsün.”
İşte büyüdüm annem.
Güneş yüzlü, altın kalpli
Canım annem, güzel annem

Gece gündüz demez,
Yedirir kendi yemez,
Yorulunca of demez,
Canım annem, güzel annem.

Tatlı sessizle gönlüme akarsın,
Güneş kadar sıcak bakarsın.
Sevgin içimi ısıtır.
Canım annem, güzel annem

Yavrum diye öper, seversin.
Bir yanım acıyıp incinse
Hemen koşar, yardım edersin.
Canım annem, güzel annem.

Buse BİLGİLİ HAYVAN HAKLARI

Canlıya saygı en başta gelen insanlık görevimizdir. Yaşamımızın değişik zamanlarında evlerimizde ve yaşadığımız diğer yerlerde değişik hayvan dostlarımızla birlikte oluyoruz. Bu bazen bir köpek, bazen bir kedi, bazen bir inek, belki bir güvercin... Hayvan dostlarımız derken genelde kedi ve köpeği ön planda tutuyoruz. Onlar bizim yaşamımıza en çok girmiş hayvanlardır. Ama diğer hayvanların da benzer duygu ve ihtiyaçlarının olduğunu unutmamalıyız. Her hayvanın kendine has ve basit ihtiyaçları vardır. Biz onları evlerimize, bahçelerimize, ahırlarımıza, kafeslerimize aldığımız zaman onlar bizim sevgi ve şefkatimize daha fazla ihtiyaç duyuyorlar. Sahiplendiğimiz bu hayvanlar artık bizim sorumluluğumuzda oluyor. Onların bakımını, beslenmesini, temizliğini ve diğer ihtiyaçlarını bizler üstlenmiş oluyoruz. Bu konularda onları ihmal etmek onlar için çok acı verici bir durum olabilir.

Maalesef hayvanlar, eskiden beri, insanların elinde pek çok acıya maruz kalmışlardır. Ben de hayvanlara yapılan bu kötü muamelelere her geçen gün daha çok şahit olmaya başlıyorum. Bu durum beni çok üzüyor. Onların da bir can taşıdığını unutan pek çok insana rastlıyoruz. Bazı insanlar köpeklerin bacaklarını kırıyor, bazıları kedileri suya atıyor, bazı çocuklar hayvanları bir iple araba arkasına bağlıyor ve yerlerde sürüklenmesine sebep oluyorlar. Mesela atlar; insanlar onları dakikalık zevkleri için faytonlara bağlayıp acı çektiriyor.

Unutmayalım hayvanların da biz insanlar gibi doğdukları anda yaşama hakları başlıyor. Bizler bunun farkına varmalı, onların daha güzel ve sağlıklı bir şekilde yaşamaları için elimizden geleni yapmalıyız.

Ecrin BOZKURT DOĞA KİRLİLİĞİ

Bildiğiniz gibi doğada pek çok kirlilik vardır. Örnek verecek olursak; çevrede poşet atıkları, yiyecek atıkları, yiyecek ambalajları, sigara izmaritleri ve cam şişeleri ile karşılaşabiliriz. Bunun yanında nehirlere, göller ve denizler gibi, balıkların yaşam alanları da kirlenmektedir. Bunları yapmaya devam edersek çevre kirliliği ile karşılaşmamız kaçınılmazdır. Aynı zamanda bunları yapmaya devam edersek dünyamız yaşanmaz hale gelebilir.

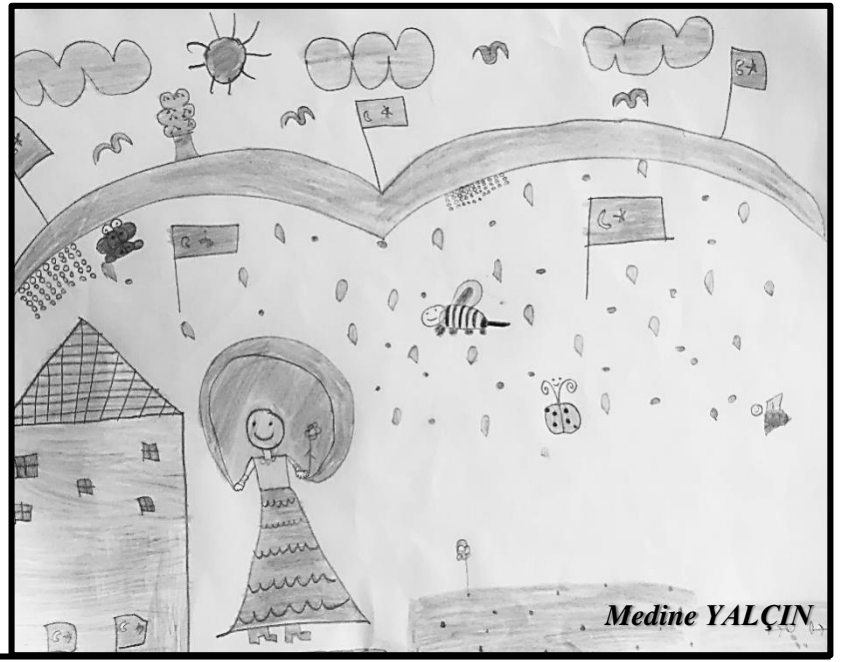
Peki bunları önlemek için neler yapabiliriz? Öncelikle, bu yanlış davranışları biz yapıyorsak bizlerin bir an önce bu davranışları bırakmamız gerekir. Çevremizde bu davranışları yapan kimseleri uyarmalıyız. Ekonomimize ve çevreye katkısı olması için geri dönüşüm kutularını her alana koymalıyız. Yapan kimselere bu davranışların kötü olduğunu anlatmalıyız. Temiz bir dünya için, doğayı kirliletmeyelim. Temiz bir çevre için el ele verelim...

Eda Nur BAL
HAYVANLAR

En uzun boylusu zürafa,
En hızlısı ise çita,
Aslandır ormanlar kralı,
Kangurunun kesesindedir yavrusu.

Havada uçar cik cik kuşlar,
Kuğudan güzeli mi var?
Minik minik serçeler,
Göklerin kralıdır kartal.

Balıklar yüzer şıp şıp,
Deniz atı ne kadar da küçük,
Hayvanlar çok marifetli
Dünyamızı renklendirir her biri.

Enes Talha ARSLAN
KÖYDE BİR GÜN

Bir pazar sabahı erkenden kalktık. Babamın bir sürprizi varmış meğer. Dedi ki bize :”Hazırlanın köye gidiyoruz.” Sevinçten havalara uçtuk. Annem her zamanki gibi yanımıza alacağımız erzaklarımızı hazırladı. Amcamları ve babaannemleri de aldık ve aracımıza da yeterli sayıda koyduk. Köye doğru yola çıktık. Çok heyecanlıydım, uzun bir aradan sonra köyümüze tekrar görecektik. Bir zaman sonra köyümüz görünmeye başladı. İşte o zaman daha da çok heyecanlandım. Sonunda köyümüze gelmiştik. Yukarıda köyün bağları vardı, oraya doğru yol aldık. Biraz yukarı çıktıktan sonra o güzelim yeşillikler görünmeye başladı. Yemyeşil ağaçlar, mis gibi çiçek kokuları, temiz ve bol oksijenli hava... İşte bağlara gelmiştik. Kardeşlerimle birlikte hemen araçtan inip, yeşillikler içinde koşmaya, oynamaya başladık. Bu arada annem, yengemle birlikte kahvaltı hazırlama işine koyulmuştu bile. Biz de babam ve amcamla birlikte armut ağaçlarını incelemeye başladık. Allah’ım ne güzel ağaçlar, sulu sulu armutlar; çok muhteşem bir görüntü vardı. Biraz sonra annem:” Kahvaltı hazır.” diye seslendi. Sofraya oturduk ama bu kahvaltı bana çok daha farklı geldi. Sofrada her zaman ki yediğimiz yiyecekler vardı ama köyde, yeşillikler içerisinde kahvaltı yapmak çok daha güzel ve yiyecekler de sanki daha lezzetliydi. Kahvaltı bittikten sonra babaannem: ”Armutları toplayalım” dedi. Getirdiğimiz kasalara o güzel armutları toplamaya başladık. Çok çalışıp, oldukça çok da armut topladık. Yorulmuşuk ama bu tatlı bir yoğunluktu. Ağaçların yanındaki kasaları arabamıza taşıdık. Hep beraber köye indik. Köyde akrabalarımıza uğradık ve orada kuzuları sevdik. Artık gitme vakti gelmişti. Arabamıza bindik ve köyümüzden uzaklaştık. Bir dahaki gidişi sabırsızlıkla bekliyorum.

Gizem PINARCI
BARTIN GEZİSİ

Babaannemden iki gün önce tatile gideceğimi öğrendiğimde çok heyecanlanmıştım. Hemen hazırlıklara başlamak istedim çünkü iki araba ile kalabalık bir şekilde gidecektik. Gitme vakti geldiğinde hazırlıklar tamamlanmıştı. Sabah erkenden kalkıp çantalarımızı arabaya koyup yola çıktık. Yolculuk sırasında güzel güzel yollardan geçtik. Ormanlar, köyler, çeşmeler gördük hepsi çok güzeldi.

Dinlenmek için mola verdiğimizde çeşmeden su içtik, elimizi yüzümüzü yıkadık. Arabaya tekrar binip yola devam ettik. Biraz daha yolculuk yaptıktan sonra kahvaltı yapmaya karar verdik. Yeşillik bir bölgeye durup kahvaltı hazırlıklarına başladık. Kimimiz çay koydu, kimimiz halıları serdi, kimimiz de kahvaltılıkları hazırladı. El birliği ile kahvaltımızı hazırlayıp yaptıktan sonra yola tekrar koyulduk.

Yaklaşık bir saat yolculuktan sonra tatil yapacağımız yere vardık. Denizi hayatımda ilk defa görüyordum. Çok heyecanlıydım ve kalacağımız yere gittik. Denize iyice yaklaşmıştık. Kalacağımız yere yerleştikten sonra, hep beraber denize girdik. Çok eğlendik, yedik, içtik, oyunlar oynadık. Kumlara girdik, iki gün boyunca bol bol eğlendik.

Artık ayrılma vakti gelmişti. Eşyalarımızı toparlayıp, arabaya yerleştirdik. Evimize doğru yolculuğumuza başladık. Mola vererek, piknik yaparak evimize geldik. Bu tatili hiç unutamıyorum. Çok güzel bir tatildi...

Furkan SAYAR
MUSLUKTAN AKAN HAYAT

Merhaba arkadaşlar. Bilin bakalım ben kimim? Her gün yataktan kalktığımızda, elinizi, yüzünüzü yıkadığımızda, beni açar kapatırız. Evet, hep bir ağızdan “ Muslukkkk” dediğinizi duyar gibiyim.

Evet, ben bir musluğum. Benim görevim açılıp kapanarak suyu insanlara iletme. Açık kaldığımda su israfına neden olurum. Bilinçli insanların elinde çok mutluym. Fakat bilinçsiz insanların elinde ise çok mutsuz oluyorum. Özellikle okullarda öğrenciler beni çok üzüyor. Beni sürekli açık bırakıyorlar. Onlara seslenmek istiyorum. Ne yazık ki ağız ve dilim olmadığı için de bunu yapamıyorum. Bazıları beni aç kapa yaparak oyuncak haline getiriyor. Bozulacağımı düşünemiyor.

Bunlardan biri de Tolga adında bir çocuk. Tolga benimle sürekli oyuncakmışım gibi oynuyor. “Beni bozmaya mı çalışıyor?” diye düşünüyorum. İşte o zaman çok sinirleniyorum. Sinirimden küplere biniyorum. Beni kapatmadan gidiyor ya da iyi kapatmıyor. O zaman da şıp şıp damlıyorum.

Yazık çok yazık! Damlaya damlaya göl olur, bilmiyor. Annesi sürekli uyardığı halde ellerini yıkarken ya da dişlerini fırçalarken beni kapatmıyor.

Bir gün Tolga evde yalnız kalmıştı. Annesi karşı komşuya gitmişti. Her zaman ki gibi Tolga’nın oyuncağı ben oldum. Biraz benimle oynayan Tolga sıkıldı. Kapatmayı yine unutup, öylece çekip gitti. Televizyona daldı. Ama bir şeyler daha da ters gidiyordu. Anlamıştım, lavabo tıkanmış, çekmiyordu. Sonunda işte evlerini su bastı. Halılar, mutfak, parkeler su içindeydi. Tolga görür görmez hemen annesine haber verdi. Annesi şok geçirmişti. Tabi annesi çok kızdı. Tolga çok üzgün ve pişmandı. Bir daha benimle oynamayacağına dair annesine söz verdi ve gerçekten sözünde durdu. Artık musluklarla hiç oynamadı, oynayanları da uyardı.

“Arkadaşlar lütfen evlerdeki, okullardaki, camilerdeki vb. muslukları açık bırakmayalım. Sıkı sıkı kapatalım. Şunu unutmayalım su olmaz ise insanlar, hayvanlar ve bitkiler yaşayamaz.”

Taha YAVUZ **BİR GEZİ GÜNÜM**

Sabah kalktığımda geziye gideceğimi hatırlayınca çok heyecanlandım. Bu yüzden hemen elimi, yüzümü yıkayıp kahvaltımı yapıp okula koştum. Otobüse bindik, işte gidiyoruz. İlk durağımız Anıtkabir'di. Anıtkabir çok büyüktü biz de her yerini geziyorduk. Askerler, öğrenciler, büyük-küçük herkes vardı. Ata'mızın huzuru çok kalabalıktı. Ayrıca nöbet tutan askerler hiç hareket etmeden duruyorlardı. Buna da çok şaşırıktık. Öğretmenimiz bizi mozolenin olduğu yere götürdü. Atanın mezarını görünce çok duygulandım ve heyecanlandım.

Derslerimizde Atatürk'ün yurdumuzu düşmanlardan kurtarmak için yaptığı kahramanlıkları, ülkesi için yaptığı hizmetleri öğrenmiştik. Şu an rahat bir yaşama sahip olmamızı Atatürk sağlamıştı. Çünkü hep kitaplardan okumuştum onu. Hiç bu kadar yakın olmamıştım. Bundan dolayı çok mutlu oldum. Daha sonra Anıtkabir içindeki Atatürk ve Kurtuluş Savaşı Müzesi'ni gezdik. Burada bize rehber, müze hakkında detaylı bilgi verdi. Atatürk'ün mezarının altmış metre altta olduğunu söyledi. Altta bir giriş olduğunu ama oraya herkesin giremeyeceğini de ekledi. Oraya gitsem ona daha yakın olabilir miydim acaba?

Anıtkabir'den çıkışta Türk Hava Kuvvetleri Müzesi'ni ziyaret ettik. Orada F-16'lar ve eski zamanlardan kalma tarihi uçaklar vardı. Oradaki uçaklar gerçektir ve çok büyükdür. Bu uçakların maketleri ve oyuncakları da orada satılıyordu. Burada da yanımıza bir rehber gelerek uçakları bize tanıttı.

Hava Kuvvetleri Müzesi'nden sonra Beştepe 'deki 15 Temmuz Şehitleri Anıtı'nı ziyarete gittik. Anıtın üzerinde tüm şehitlerimizin resmi vardı ve isimleri yazılıyordu. Burada da çok duygulandım. Vatanimiz için, bizim için kendilerini feda etmişlerdi. Şehitler beni hep duygulandırmıştır.

Gezimiz bu şekilde sona erdi. Daha sonra otobüsler bizi okulumuza geri getirdi. Eve giderken koşu koşu gittim. Gördüklerimi bir an önce evdekilere anlatmalıydım. Her şeyi aileme heyecanla anlattım. Beni bu geziye yolladıkları için çok mutlu olduğumu söyleyip onlara teşekkür ettim.

Evrim GÖZGER **DOĞU'NUN GÖZBEBEĞİ VAN**

Ailemle yaz tatilinde dedemlere gittik. Dedemlerin evine yakın bir yerde çok güzel bir dere vardı. Ben ve dayımın çocukları; Fatma, Yusuf ve Yakup ile evden bir şeyler alıp dere başına piknik yapmaya gittik. İşleri biten ailemiz de bize katıldı sonra. Oradan Van Gölü sahiline indik. Sahil kenarında yürüyüş yaptık. Sahilde satış yapan dondurmacıdan dondurma aldık ve çardaklara oturup dondurmalarımızı yedik. Kayıklara binip kısa bir Van Gölü turu yaptıktan sonra çok güzel türkülerin söylendiği canlı müziği dinlemek için bir pastaneye gittik.

Gezimiz burada bitmemişti. Arabalara atlayıp Bitlis Tatvan' a gittik. Tatvan' daki çiftlikte kazlar, ördekler ve daha pek çok hayvan gördük. Onları ellerimizle besledik. Çiftlikteki ağaçlardan meyve topladık. Akşam tekrar Van Gölü sahiline dönüp mis gibi taze balık yedik. Karnımızı da doyurduktan sonra yorgun ama mutlu bir şekilde eve döndük.

Doğu Anadolu Bölgesi çok güzeldir. Hele memleketim Van oranın incisidir. Eğer hala Van'ı görmediyseniz bu yaz tatili rotanıza orayı da eklemenizi tavsiye ederim. Çünkü Van' da gezilecek çok yer, yapılacak çok şey var.

Talha YAVUZ **SEVMEMEK İMKANSIZ**

Bir kardeşin olacak dedi annem.
Minik minik elleri, ayakları,
Tombul yanağı, mis kokusu
Sevmemek imkansız

Cinsiyetini bilmiyoruz.
Kız mı olmalı?
Yoksa oğlan mı?
Fark etmez, sevmemek imkansız.

Bir abim vardı,
Bir de kız kardeşim.
Kardeşimi her zaman sevdim.
Bir tane daha olsa sevmemek imkansız.

Ailemin sevgisi herkese yeter,
Annem bize sarılır, öper.
Babam ise her zaman destekler.
On kardeşim daha olsa sevmemek imkansız.

İMTİYAZ SAHİBİ

Cemil GÜVEN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Zeynep YILMAZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Kevser BÜYÜKGEDİKLİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Serap KÜÇÜKÇAPRAZ

YAYIN KURULU

Osman ONBAŞI

Zeynep YILMAZ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK TÜRK TELEKOM İLKOKULU

Yavuz Selim Mahallesi, Vakur Sokak, NO12 06760,

Çubuk / ANKARA

3128379595